

[Justitsministeren]

Om de forskellige kilder til baggrundsoplysninger samt om, hvorledes disse oplysninger indgår i bedømmelsen af hver enkelt sag, har Direktoratet for Udlændinge afgivet tilsvarende oplysninger som Flygtningenævnet.

Direktoratet for Udlændinge har endvidere oplyst, at der i 1991 blev meddelt asyl af Direktoratet for Udlændinge til 195 iranere, medens 308 fik afslag. Flygtningenævnet meddelte i 1991 asyl til 106 iranere, medens 147 fik stadfæstet afgørelsen om afslag på asyl.

Kopi af formandskabets beretning for perioden 1. april 1989 – 31. december 1991 vedrørende Iran vedlægges som bilag. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 1065

Til *justitsministeren* (20/8 92) af:

Gert Petersen (SF):

»Agtter ministeren at sørge for, at der fra Udenrigsministeriet tilgår Direktoratet for Udlændinge og Flygtningenævnet en ny, tidssvarende og mere korrekt vurdering af menneskerettighedssituationen i Iran?«

Begrundelse

Efter at Udenrigsministeriets rapport fra juli 1991 er kommet frem i dagspressen, har dens indhold og hovedkonklusion været underkastet en omfattende kritik.

I sin besvarelse af 4. august 1992 af spørgsmål nr. S 992 fra undertegnede erkender udenrigsministeren, at rapporten på et væsentligt punkt ikke kan anses for en dækkende beskrivelse, og at situationen på et andet væsentligt punkt er ændret betydeligt i de 1½ år, der er gået, siden rapporten fremkom.

Under alle omstændigheder er rapporten således forældet.

Hertil kommer, at nogle af dens vurderinger må vække dyb undren, således påstanden om, at »åbenlys og skjult organiseret oppositionel aktivitet i dag må antages at være så godt som ikke eksisterende«. Bortset fra at der er mange vidnesbyrd om det modsatte, betyder den citerede sætning, at påberåbelse af at have deltaget i organiseret oppositionel aktivitet imod diktaturet må afvises som usand og altså ikke kan begrunde asyl. For en sådan aktivitet er jo »så godt som ikke eksisterende«.

Det er rystende, at sådanne præmisser læg-

ges til grund for en stillingtagen til asylansøgninger.

Svar (7/9 92):

Justitsministeren (Engell):

I forbindelse med Direktoratet for Udlændinges og Flygtningenævnets behandling af asylansøgninger anmodes Udenrigsministeriet jævnligt om udtalelser om såvel generelle som specifikke forhold i asylansøgenes hjemlande og vedrørende de af asylansøgerne fremlagte oplysninger og dokumenter, som sammen med til rådighed værende oplysninger fra FN's Højkommissariat for Flygtninge, Amnesty International, Dansk Flygtningehjælp m.fl. indgår i den samlede vurdering af den enkelte sag.

Det er således som udgangspunkt Direktoratet for Udlændinge og Flygtningenævnet, der vurderer behovet for udtalelser fra Udenrigsministeriet.

Udenrigsministeriet har i anledning af spørgsmålet oplyst, at den i spørgsmålets begrundelse omtalte rapport fra juli 1991 vedrørende Iran – som nævnt i Udenrigsministeriets svar af 4. august 1992 på spørgsmål nr. S 992 – blev udarbejdet i fællesskab af ni vestlige ambassaders medarbejdere i Teheran. En rapport dækkende perioden 1991/92 er under udarbejdelse og ventes at foreligge inden for 1-2 måneder.

Spm. nr. S 1036

Til *miljøministeren* (7/8 92) af:

Ingrid Rasmussen (S):

»Vil ministeren gøre rede for kommunernes forskelligartede klassifikation på kemikalieforurenet jord set i relation til miljølove samt opliste, hvilke kommuner der stiller større henholdsvis færre krav til klassifikation?«

Svar (17/8 92):

Miljøministeren (Per Stig Møller):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har svaret følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Der findes i dag ikke i lovgivningen nærmere regler om klassifikation af kemikalieforurenet jord.

Klassifikation af kemikalieforurenet jord, forstået som en vurdering af jordens farlighed, kan især komme på tale i to sammenhænge: